

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0449/2011

21.12.2011

***I
JELENTÉS

a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló 302/2009/EK rendelet módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról
(COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

Halászati Bizottság

Előadó: Raül Romeva i Rueda

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

A jogszabálytervezet módosításai

A Parlament módosításaiban a jogszabálytervezet módosításait ***félkövér dőlt*** betűkkel jelölik. A *normál dőlt* betűs kiemelés jelzi az illetékes osztályoknak, hogy a jogszabálytervezet mely részeiben javasolnak javításokat a szöveg véglegesítése érdekében (például nyilvánvaló hibák vagy kihagyások esetén egy adott nyelvi változatban). Az ilyen jellegű módosítási javaslatokat az érintett osztályok hagyják jóvá.

A jogszabálytervezettel módosítani kívánt, már létező jogszabályra vonatkozó valamennyi módosítás fejléce egy harmadik és egy negyedik sort is tartalmaz, amelyekben a létező jogszabály, illetve érintett rendelkezésének megjelölése található. Egy már létező jogszabály Parlament által módosítani kívánt – ám a jogszabálytervezet által nem módosított – rendelkezésének idézett részei ***félkövér*** betűkkel szerepelnek. Az ilyen részekben az esetleges törléseket a következőképpen kell jelölni: [...].

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE.....	5
INDOKOLÁS.....	8
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	14
ELJÁRÁS.....	25

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló 302/2009/EK rendelet módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról
(COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0330),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0154/2011),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. október 26-i véleményére¹,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0449/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Módosítás 1

Rendelethez irányuló javaslat – módosító jogszabály 1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) elfogadta a kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv

Módosítás

(1) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) elfogadta a kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv

¹ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

módosításáról szóló 10-04 számú ajánlást. Az állomány helyreállítása érdekében az ajánlás rendelkezik a teljes kifogható mennyiség további csökkentéséről, a halászati kapacitás csökkentésére irányuló intézkedések és az ellenőrzési intézkedések – különösen az áthelyezési és ketrecbe helyezési műveletek tekintetében történő – megerősítéséről .

módosításáról szóló 10-04 számú ajánlást. Az állomány helyreállítása érdekében az ajánlás rendelkezik a teljes kifogható mennyiség további csökkentéséről, a halászati kapacitás csökkentésére irányuló intézkedések és az ellenőrzési intézkedések – különösen az áthelyezési és ketrecbe helyezési műveletek tekintetében történő – megerősítéséről, **valamint rendelkezik arról, hogy 2012-ig további tanácsokat dolgozzanak ki az ívóhelyek kijelöléséről és védett területek létesítéséről.**

Indokolás

Az ICCAT ajánlása kiemeli, hogy sürgősen el kell végezni az ívóhelyek megfelelő kijelölését. Az ívóhelyek védelme a helyreállítási terv végső sikerének központi eleme lesz, és erre valamennyi részes félnek figyelemmel kell lennie.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 10 pont

302/2009/EK rendelet

24 cikk – 8 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Amennyiben a vizsgálatot nem sikerül 10 munkanap alatt lezárni, vagy ha vizsgálat eredménye arra utal, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy az átlagos tömege 10 %-kal meghaladja a halgazdaság üzemeltetője által bejelentett értékeket, a lobogó szerinti szerződő fél vagy a halászhajóért felelős tagállam visszaengedési utasítást bocsát ki az **engedélyezett mennyiségen** felüli **mennyiségekre** vonatkozóan.

Módosítás

Amennyiben a vizsgálatot nem sikerül 10 munkanap alatt lezárni, vagy ha vizsgálat eredménye arra utal, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy az átlagos tömege 10%-kal meghaladja a halgazdaság üzemeltetője által bejelentett értékeket, a lobogó szerinti szerződő fél vagy a halászhajóért felelős tagállam visszaengedési utasítást bocsát ki az **engedélyezetten** felüli **egyedszámra és/vagy tömegre** vonatkozóan.

Indokolás

A bekezdés végig konkrét egyedszámról és tömegről rendelkezik, és ezt nem szabad megváltoztatni. Az ICCAT ajánlása is ezeket a kifejezéseket használja. A „mennyiségek” kifejezés kevésbé precíz.

INDOKOLÁS

Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) 2010 novemberében Párizsban módosította a kékúszójú tonhal keleti állományára vonatkozó többéves helyreállítási tervet. Mivel az Unió az ICCAT szerződő fele, köteles ezeket a módosításokat átültetni az uniós jogba. E jelentés témája a Bizottság erre irányuló javaslata.

A háttér

A kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati gazdálkodás története hosszú, bonyolult, és – legalábbis eddig – nem koronázta siker. Bár az állományt már évezredek óta halásszák, a problémák az 1990-es években fordultak komolyra, amikor bevezették a kékúszójú tonhal ketreche helyezését, melynek célja az volt, hogy a japán piac ellátása érdekében felhizlalják az egyedeket. A japán piac igényeit a földközi-tengeri állományon halászó kerítőháló flotta ellenőrizetlen – és az Unió esetében erőteljesen támogatott – bővítése révén elégítették ki.

A jogszabályok óriási mennyisége mutatja egyrészt azt, hogy milyen összetett probléma a halászat, másrészt azt, hogy az ICCAT részéről folyamatos elővigyázatosságra van szükség. Az elmúlt 20 évben 64 gazdálkodási intézkedést fogadtak el, melyből 13 még hatályban van. Kettő ezek közül kiemelkedő jelentőségű. A helyreállítási tervet először 2006-ban fogadták el; akkor – mellékletekkel együtt – 14 oldal hosszú volt. 2008-ban és 2009-ben módosították, majd 2010-re egy újabb módosítással a terv 30 oldalasra nőtt. A másik a fogási dokumentációs rendszerről szóló szabályozás, amelyet 2007-ben fogadtak el, majd 2008-ban és 2009-ben módosítottak. Ez a dokumentum kicsivel rövidebb: 18 oldalt számlál. Hasonló mennyiségben születtek uniós jogszabályok is a témában.

Mindezek következtében a kékúszójú tonhal keleti állományára irányuló halászat az Unió – és valószínűleg a világ egyik – legszigorúbban szabályozott halászata.

Az a tény azonban, hogy az ICCAT szükségesnek tartja ilyen részletekbe menő és szigorú gazdálkodási intézkedések elfogadását és majdnem évente történő megerősítését, arra enged következtetni, hogy az ICCAT számára nehézségekbe ütközik lépést tartani a halászat fejlődésével egyrészt a halászati tevékenységek nyomon követése és ellenőrzése tekintetében, másrészt az állományra gyakorolt hatásának korlátozása szempontjából. E jogszabályok legtöbb rendelkezése a tonhal ketreche zárására és felhizlalására irányuló bonyolult műveletekre adott válaszlépés, melyek révén a jogszabályokban számos kiskapu nyílik. Az illegális halászat, a nemzeti kvóták túllépése, a hamis jelentések és egyéb problémák 2008-ban annyira elterjedt gyakorlatokká váltak (az Unióban és a többi országban egyaránt), hogy az ICCAT teljesítményét vizsgáló független testület a kékúszójú tonhalra irányuló, az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren zajló halászat irányítását „nemzetközi szégyenfoltnak” bélyegezte.

Az Unió és tagállamai rengeteg pénzt költenek arra, hogy biztosítani próbálják a szabályok betartását. 2010-ben például a Halászati Ellenőrző Hivatal és a tagállamok 27 ellenőrhajót, valamint 11 repülőgépet és helikoptert vezényeltek ki.

Bár kétségtelen, hogy a felügyeletre fordított ilyen rendkívüli mértékű befektetés a szabályok betartásának jelentős mértékű javulásához vezetett, legalábbis ami az uniós halászatot illeti, továbbra is számos probléma áll fenn a régóta folyó (uniós és egyéb) túlhalászás, valamint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan fogások jelenlegi mértéke tekintetében, továbbá azzal kapcsolatban, hogy az egyéb szerződő felek milyen mértékben tartják be a szabályokat.

A jelenlegi helyzet

A kékúszójú tonhal az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren élő állományának helyzete évek óta vita tárgyát képezi. A legfrissebb részletes felmérést az ICCAT tudományos bizottsága (az SCRS) készítette 2010-ben (a statisztikai adatokat 2011-ben frissítették).

Az értékelés a következő megfigyeléseket tartalmazza:

- 2008-ban és 2009-ben „jelentős csökkenés” volt tapasztalható a fogások mennyiségét illetően (a 2010-es adatok még nem teljesek, mivel néhány állam nem tett jelentést a fogásokról);
- bizonyos jelek arra mutatnak, hogy a térség egyes részein nő a fiatal egyedek száma;
- a biomassza tekintetében a közelmúltban megfigyelt tendenciák szerint egyes forgatókönyvek szerint növekedés, mások szerint csökkenés várható;
- úgy tűnik, hogy a halászat okozta állománypusztulás az elmúlt években a fiatalabb egyedek esetében tovább nőtt, az idősebb egyedek esetében azonban csökkent;
- az állomány helyreállítása halászati tilalom esetén 2019-re, a jelenlegi fogásmennyiség mellett 2022-re valósulhat meg.

A fenti, általánosságban pozitív megfigyeléseket ugyanakkor jelentősen mérséklék a következő megállapítások:

- a megbízhatóbb értékeléshez a halászatától független mutatókra van szükség;
- az adatszolgáltatás fejlődése ellenére a 2010-es értékelés esetében továbbra is „nagy mértékben korlátozott az adatok elérhetősége”;
- az elmúlt időszakban a halászat okozta állománypusztulás túl magas, a biomassza mennyisége pedig túl alacsony volt ahhoz, hogy megfeleljen az ICCAT célkitűzéseinek;
- köztudomású, hogy az elemzéseket „számos, még nem számszerűsített bizonytalansági tényező gyengíti”, ideértve az állomány 2009-es állapotát, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan fogások mértékét és a kékúszójú tonhal termékenységének szintjét;
- aggodalomra ad okot a továbbra is fennálló „jelentős többletkapacitás”, melynek révén könnyedén sokkal több hal fogható, mint amennyi a kvótában elő van írva.

Röviden összefoglalva elmondható, hogy a helyzet sokkal jobb, mint akár csak néhány évvel ezelőtt, ám ez gyökeresen megváltozhat az említett problémákkal foglalkozó jövőbeli értékelések nyomán.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy egyes halászati adatok érvényességével kapcsolatban

kételyek merültek fel. Az egyik közelmúltban készített elemzés¹ kereskedelmi dokumentumok alapján tett becslése szerint 2010-ben több mint 32 000 tonna kékúszójú tonhal került forgalomba, miközben a 2010-es teljes kifogható mennyiség 13 500 tonna volt. Bár a kereskedelmi forgalomba hozott tonhal nem feltétlenül csak az abban az évben kifogott tonhalat tartalmazza, egy ilyen mértékű eltérés mélyreható vizsgálatot követel meg, mivel a kvótát meghaladó fogások hatással lehetnek a helyreállítás megvalósíthatóságára és ütemezésére. Aggodalomra ad még okot az eltávolítandó kapacitás mennyiségének SCRS által becsült értéke².

Az ICCAT helyreállítási terve „2022-ben is folytatódik, és célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő biomassza (BMSY) legalább 60%-os valószínűséggel történő elérése”. Ugyanakkor az Unió tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelve kötelezi az Uniót a „jó környezeti állapot” – vagyis a BMSY – 2020-ig, azaz két évvel hamarabb történő elérésére. Az ICCAT helyreállítási terve tehát nem olyan ambiciózus, mint az uniós jogszabály, és mindkettő sokkal kevesebbre törekszik, mint a közel egy évtizede közzétett johannesburgi nyilatkozat, amelynek célja a BMSY 2015-ig történő elérése.

A Bizottság javaslata

Az ICCAT kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási tervét számos alkalommal módosították és megerősítették. Az e jelentésben foglalt módosítások 2010 novemberében születtek, és a következőket foglalják magukban:

- a teljes kifogható mennyiség csökkentése 13 500-ról 12 900 tonnára (bár a teljes kifogható mennyiségre a rendelet nem tér ki);
- az ellenőrzés egyes szempontjainak megszigorítása, különösen ami a tonhalnak a hálóból ketrebe történő áthelyezését illeti;
- további adatok megkövetelése a tagállamok éves halászati terveiben, a kapacitásra vonatkozó gazdálkodási terveiben és ellenőrzési terveiben;
- a kapacitáscsökkentésre irányuló intézkedések megerősítése;
- a kerítőhálóval történő halászatra vonatkozó tilalmi időszak kibővítése az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren;
- a nem uniós lobogó alatt közlekedő hajókkal történő közös halászati műveletek betiltása;
- a felügyeleti és megfigyelői kapacitás növelésére irányuló rendelkezések;
- a mellékletek ezeknek megfelelő módosítása.

Az Uniónak mindenképpen el kell fogadnia e módosításokat, mivel azokról egy nemzetközi szervezet megállapodott, és az Unió nem terjesztett elő kifogást. Az előadó tehát jelenlegi tartalmuk alapján teljes mértékben támogatja e módosításokat.

Elegendőek-e az ICCAT gazdálkodási rendelkezései?

A kékúszójú tonhal halászata több szempontból sem szokványos. Számos olyan egyéb

---

¹ „Mind the Gap, an Analysis of the Mediterranean Bluefin Trade”, megtekinthető a következő linken: <http://www.pewenvironment.org/news-room/other-resources/mind-the-gap-an-analysis-of-the-mediterranean-bluefin-trade-85899364820>

² SCRS/2011/158

halászat létezik, amelyik eszközök széles tárházát alkalmazza, valamint számos földrajzi területen és többféle lobogó alatt tevékenykedik (ideértve a fejlődő és a fejlett országokat, valamint a nem együttműködő államokat is). Ami azonban különlegessé teszi a kékúszójú tonhal halászatát, az a hal rendkívül magas piaci ára, valamint az egyetlen ország – Japán – piacaira történő koncentráció mértéke. Ez vezetett oda, hogy a kerítőhálóval történő halászat és a tonhalhizlalás együttes alkalmazása domináns szerephez jutott a tonhal halászatában, ami a múlt problémáinak nagy részét megmagyarázza.

Bár a tonhalhalászat rendkívül magas pénzügyi megtérülése aktívan ösztönzi a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot és az egyéb jogellenes tevékenységeket, az egy országba szállított hal magas százalékaránya elviekben egyszerűsíti a piac ellenőrzését. Ez magyarázza a helyreállítási tervben szereplő gazdálkodási és ellenőrzési intézkedések magas számát, valamint a nemzetközi kereskedelem felügyeletére irányuló részletes fogási dokumentációs rendszert.

Az ICCAT ülésein való részvétel és az elfogadott gazdálkodási intézkedések vizsgálata után arra a következtetésre juthatunk, hogy az ICCAT mindig legalább egy lépéssel le van maradva a halászat aktuális helyzetéhez való igazodás tekintetében. Az ágazatnak sokkal több anyagi erőforrása van arra, hogy új, ámde nem feltétlenül kisebb hatású halászati eszközöket és gyakorlatokat dolgozzon ki, megtalálja az ellenőrzési intézkedések kikerülésének módját, valamint hogy új megoldásokat találjon az igen bonyolult hatályos megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti eljárások hatókörén kívüli tonhalszállításra. Az ICCAT tagállamai számos esetben egyszerűen nem rendelkeznek a megfelelő (gazdasági, adminisztratív vagy műszaki) kapacitással ahhoz, hogy el tudják látni a halászat ellenőrzését. Bizonyos esetekben a politikai akarat is hiányzik. Ennek eredménye a helyreállítási terv és a fogási dokumentációs rendszer évenként történő módosítása.

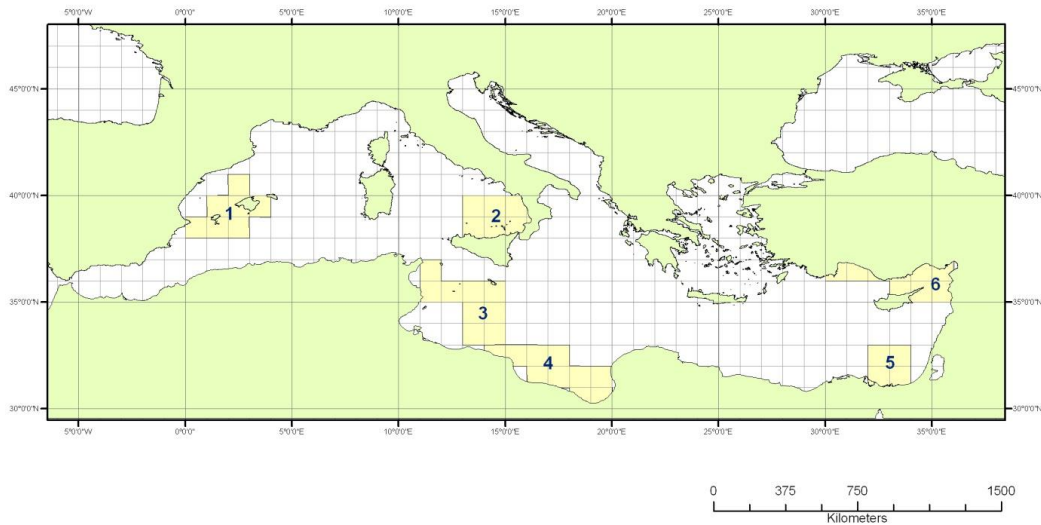
Ezenkívül – ahogyan azt már korábban említettem – az ICCAT helyreállítási terve nem olyan ambiciózus, mint az Unió belső jogszabálya.

A fenti megfontolások fényében az előadó arra a következtetésre jutott, hogy elérkezett az idő az ICCAT számára, hogy változtasson hozzáállásán, és megpróbálja nagyobb ugrani ahelyett, hogy erőlködve próbálja tartani a lépést. Az Európai Bizottság több ízben próbált nyomást gyakorolni az ICCAT-ra, hogy az nagyobb léptekkel és gyorsabban haladjon előre, ám nem igazán járt sikerrel. Elérkezett az idő, hogy az Unió a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás előírásainak megfelelően határozott fellépéssel óvintézkedéseket tegyen, és ne hagyja, hogy az ICCAT folyamatosan visszatartsa.

Két olyan intézkedés van, amit az Unió azonnal megtehet.

A kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv 2008-as felülvizsgálata előírta az SCRS-nek, hogy védett területek kijelölése céljából határozza meg a kékúszójú tonhal főbb földközi-tengeri ívóhelyeit. Az SCRS 2010-ben az alábbi hat területet jelölte ki:

ATLANTIC-WIDE RESEARCH PROGRAMME ON BLUEFIN TUNA (GBYP - 2010)

E hat terület némelyike uniós fennhatóság alá tartozik, némelyike pedig nemzetközi vizekben található. Nincs akadálya annak, hogy az Unió e területeket lezártnak vagy védett területnek nyilvánítsa a kékúszójú tonhal számára, és hogy az ívási időszakban halászati tilalmat vezessen be. Ez a lépés összhangban is lenne az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal (például a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel, a Natura 2000-rel stb.). Az Unió egyetlen bátor lépéssel jelentős mértékben hozzájárulhatna a kékúszójú tonhal fenntartásához, és drámai mértékben növelhetné az állomány helyreállításának valószínűségét. Az ívőhelyek egyoldalú uniós lezárása uniós lobogó alatt közlekedő hajókra mind a hat területen vonatkozna, a harmadik országok lobogói alatt közlekedő hajókra pedig csak az uniós fennhatóság alá tartozó (azaz az 1-es, a 2-es és a 3-as számú) területeken. Tekintettel arra, hogy a kékúszójú tonhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség 56%-át az EU aknázza ki, minimális a kísértés arra, hogy valaki elhagyja az uniós nyilvántartást azért, hogy a nemzetközi vizeken halászhasson.

A helyreállítási terv előírásai szerint a kékúszójú tonhalra vonatkozó legkisebb kifogható súly 30 kg. Ezen előírástól azonban 3 esetben el lehet térni. A legalább 8 kg súlyú kékúszójú tonhalak az Atlanti-óceánban a csalit vagy pergetett horogsort használó hajók által, a Földközi-tengeren a part menti kisüzemi halászatok által, valamint az Adriai-tengeren tenyésztési céllal partra szállíthatók. Ez a fajta halászat, melyet ipari erszényes kerítőhálós hajók végeznek, nehezen indokolható. Az Unió törölhetné ezt az eltérést a saját hajói tekintetében.

Az ezen intézkedések végrehajtására irányuló módosításokat előterjesztettük. Ez a két gazdálkodási intézkedés jelentős mértékben javítaná a kékúszójú tonhal földközi-tengeri állományának helyreállításával kapcsolatos kilátásokat. A két intézkedés együtt emelné a helyreállítási terv sikerének esélyét, és lehetővé tenné, hogy a terv kitűzött célja még 2022

előtt megvalósuljon, ami összhangban lenne a belső uniós jogszabállyal. Ennek érdekében előterjesztettünk egy harmadik módosítást a terv célkitűzéseit illetően.

Az előadó sajnálja, hogy módosításait a bizottság nem vette figyelembe.

6.10.2011

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló 302/2009/EK rendelet módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

A vélemény előadója: Daciana Octavia Sârbu

RÖVID INDOKOLÁS

Az évek során a kékúszójú tonhal állománya igencsak megcsappant, ezért védelme érdekében sürgősen cselekedni kell. Erre való tekintettel az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT), melyben az Unió szerződő félként vesz részt, 2010. évi éves ülésén új ajánlást fogalmazott meg. A 10-04 számú ajánlás célja, hogy a korábban elfogadott többéves helyreállítási terv módosítása révén fokozza a kékúszójú tonhal védelmére irányuló intézkedéseket. A módosítások közé tartozik a teljes kifogható mennyiség csökkentése, valamint a helyreállítási terv végrehajtására irányuló, különösen a ketreche helyezési és az áthelyezési műveletekkel kapcsolatos ellenőrzési intézkedések megerősítése. A bizottsági javaslat célja az ICCAT ezen új ajánlásának átültetése az uniós jogba.

Tekintettel arra, hogy az ICCAT ajánlását nemzetközi szinten már elfogadták, az átültetés szövegének módosítására korlátozottak a lehetőségek. Ugyanakkor lehet néhány olyan módosítást tenni, melyek révén tökéletesíthető a javaslat.

1. Az egyéb jogi kötelezettségekkel való összhang

Az ICCAT ajánlásán kívül az Uniónak a halállományok és a tengeri környezet tekintetében egyéb jogi kötelezettségei is vannak. Ezek közül talán a legjelentősebb a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, amely előírja a tagállamok számára, hogy legkésőbb 2020-ig ériék el a „jó környezeti állapotot”. A tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról szóló 2010/447/EU bizottsági határozat kimondja, hogy valamennyi gazdaságilag hasznosított hal populációjának a „biológiailag biztonságos

korlátok között” kell maradnia.

Tekintettel arra, hogy az EUMSZ 7. cikke értelmében az Uniónak biztosítania kell az összhangot jogszabályai és politikái között, a kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási tervben tükrözni kell a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv által előírt kötelezettségeket.

2. Ketrecre helyezési műveletek

A „ketrecre helyezési művelet” kifejezés a kékúszójú tonhal hizlalási vagy tenyésztési céllal történő ketrecre helyezésére vonatkozik. Az ICCAT szövegének az a része, amely a felelős részes fél megállapítására vonatkozik azokban az esetekben, amelyekben a halgazdaság bármely részes fél joghatóságán kívül található, kimaradt az átültetés szövegéből. A felelős részes fél meghatározásának e konkrét helyzetben történő egyértelműsítése érdekében ezt a szövegrészt be kellene illeszteni.

3. Ívóhelyek

Az ICCAT szövege hangsúlyozza az ívóhelyek megállapításának és védelmének jelentőségét. A Környezetvédelmi Bizottságnak szintén hangsúlyoznia kell ennek fontosságát, mivel nagy valószínűséggel az ívóhelyek elengedhetetlen elemei bármely sikeres helyreállítási tervnek.

MÓDOSÍTÁSOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy jelentésébe foglalja be az alábbi módosításokat:

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 1 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) elfogadta a kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv módosításáról szóló 10-04 számú ajánlást. Az állomány helyreállítása érdekében az ajánlás rendelkezik a teljes kifogható mennyiség további csökkentéséről, a halászati kapacitás csökkentésére irányuló intézkedések és az ellenőrzési intézkedések – különösen az áthelyezési és ketrecre helyezési műveletek tekintetében történő –

Módosítás

(1) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) elfogadta a kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv módosításáról szóló 10-04 számú ajánlást. Az állomány helyreállítása érdekében az ajánlás rendelkezik a teljes kifogható mennyiség további csökkentéséről, a halászati kapacitás csökkentésére irányuló intézkedések és az ellenőrzési intézkedések – különösen az áthelyezési és ketrecre helyezési műveletek tekintetében történő –

megeősítéséről .

megeősítéséről, **valamint rendelkezik arról, hogy 2012-ig további tanácsokat dolgozzanak ki az ívóhelyek kijelöléséről és védett területek létesítéséről.**

Indokolás

Az ICCAT ajánlása kiemeli, hogy sürgősen el kell végezni az ívóhelyek megfelelő kijelölését. Az ívóhelyek védelme a helyreállítási terv végső sikerének központi eleme lesz, és erre valamennyi részes félnek figyelemmel kell lennie.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 3 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Annak ellenére, hogy a 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet a halászati erőforrások megőrzésének és fenntartható kiaknázásának biztosítását célozza a közös halászati politika keretében, az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tenger térségében a kékúszójú tonhal fenntarthatóságával kapcsolatos helyzet súlyos aggodalomra ad okot, egyrészt a halászat okozta magas állománypusztulási arány, másrészt a szaporodóképes állomány csekély biomasszája következtében.

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 3 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) A kékúszójú tonhallal kapcsolatos uniós szakpolitikának és jogszabályoknak összhangban kell állniuk azzal a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es világ-csúcstalálkozón elfogadott célkitűzéssel, mely szerint – amennyiben

lehetséges – 2015-ig a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázását oly módon kell biztosítani, hogy az helyreállítsa és fenntartsa a halászott fajok egészséges állományának a maximális fenntartható hozam elérését meghaladó szintjét.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) A kékúszójú tonhalra vonatkozó uniós politikáknak és jogszabályoknak összhangban kell állniuk a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)¹, valamint a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról szóló 2010. szeptember 1-i 2010/477/EU bizottsági határozattal², melyek előírják a tagállamoknak, hogy tegyenek lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy legkésőbb 2020-ra valamennyi gazdaságilag hasznosított halfajta, többek között a kékúszójú tonhal szaporodóképes állományának biomasszája egyezzen meg a legnagyobb fenntartható hozamot biztosítani képes szaporodóképes állomány biomasszájával, vagy haladja meg azt.

---

1 HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

2 HL L 232., 2010.9.2., 14. o.

Indokolás

Az ICCAT ajánlásán kívül az Uniót a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv is köti,

amely arra kötelezi a tagállamokat, hogy legkésőbb 2020-ig ériék el a „jó környezeti állapotot”. A jó környezeti állapot annak biztosítását jelenti, hogy a gazdaságilag hasznosított halak állománya biológiailag biztonságos korlátok között maradjon. Mivel az EUMSZ 7. cikke értelmében az Uniónak biztosítania kell az összhangot jogszabályai és politikái között, a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási tervben tükrözni kell a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv vonatkozó kötelezettségeit.

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály 3 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) A 2371/2002/EK rendelet 5. cikke alapján kidolgozott többéves helyreállítási terveknek – mint például a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási tervnek – érvényre kell juttatniuk a rendeletben meghatározott, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatos megközelítést, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkében lefektetett elővigyázatossági elvet, és összhangban kell állniuk a halállományokról szóló ENSZ-megállapodással, aminek eredményeképpen az Uniónak nagyobb odafigyeléssel kell eljárnia bizonytalan, megbízhatatlan vagy nem megfelelő információk esetén, és feltétlenül elejét kell venni annak, hogy a megfelelő tudományos adatok hiányát használják fel indokként a kékúszójú tonhalnak és környezetének megőrzésére irányuló gazdálkodási intézkedések elhalasztására vagy elmulasztására.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

302/2009/EK rendelet

1 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Az említett helyreállítási terv célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő biomassza legalább **60%-os** valószínűséggel történő elérése.

Módosítás

Az említett helyreállítási terv célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő biomassza legalább **75%-os** valószínűséggel történő elérése **2015-ig**.

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 5 pont – a pont

302/2009/EK rendelet

7 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A június 15-től május 15-ig tartó időszakban tilos a kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálóval történő halászata az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren.

Módosítás

(2) Meg kell tiltani a kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálóval történő halászata az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren.

Indokolás

A túlhalászás következtében a nyolc tonhalfajtából ötöt fenyeget a kihalás. A Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) számára készült legutóbbi felmérés szerint a kékúszójú tonhal megmentésének egyetlen módja a halászat felfüggesztése az állományok helyreállításáig. (A módosítás elfogadása esetén az egységesség kedvéért a 30. és 31. cikket is ki kell igazítani.)

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 5 a pont (új)

302/2009/EK rendelet

7a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5a) A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

Ívóhelyek

A Földközi-tenger hat legfontosabb ívási területével kapcsolatos tudományos kutatásoknak a kutatási és statisztikai állandó bizottság által rendelkezésre bocsátott eredményei alapján a Bizottság meghatározza az Unión belüli ívóhelyeket, és az elővigyázatossági elvet szem előtt tartva védett területeket jelöl ki.”

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 10 pont

302/2009/EK rendelet

24 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

1. A halgazdaságért felelős tagállam a ketrecbe helyezésről a művelet befejezésétől számított egy héten belül megfigyelő által hitelesített jelentést küld a tonhalat fogó hajók lobogója szerinti tagállamnak vagy szerződő félnek, valamint a Bizottságnak. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja a ICCAT titkárságának. A jelentés a kékúszójú tonhal tenyésztéséről szóló, [06-07] számú ICCAT-ajánlással összhangban tartalmazza a ketrecbe helyezésről szóló nyilatkozatban foglalt információkat.

Módosítás

1. A halgazdaságért felelős tagállam a ketrecbe helyezésről a művelet befejezésétől számított egy héten belül megfigyelő által hitelesített jelentést küld a tonhalat fogó hajók lobogója szerinti tagállamnak vagy szerződő félnek, valamint a Bizottságnak. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja a ICCAT titkárságának. A jelentés a kékúszójú tonhal tenyésztéséről szóló, [06-07] számú ICCAT-ajánlással összhangban tartalmazza a ketrecbe helyezésről szóló nyilatkozatban foglalt információkat. ***Amennyiben az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen fogott kékúszójú tonhal tenyésztése céljával működésre engedélyezett tenyésztő létesítmények (FFB-k) a részes felek joghatósága alá tartozó vizeken kívül találhatóak, a jelen bekezdést értelemszerűen azokra a részes felekre kell alkalmazni, amelyek területén az FFB-ért felelős természetes vagy jogi személyek találhatóak.***

Indokolás

A részes felek joghatóságán kívül található halgazdaságokra történő utalást az ICCAT ajánlása ugyan tartalmazza, a bizottsági javaslatból azonban kimaradt. Annak egyértelmű

megállapítása érdekében, hogy melyik részes fél a felelős, az utalást be kell illeszteni a szövegbe.

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 10 pont

302/2009/EK rendelet

24 cikk – 8 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Amennyiben a vizsgálatot nem sikerül 10 munkanap alatt lezárni, vagy ha vizsgálat eredménye arra utal, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy az átlagos tömege *10 %-kal* meghaladja a halgazdaság üzemeltetője által bejelentett értékeket, a lobogó szerinti szerződő fél vagy a halászhajóért felelős tagállam visszaengedési utasítást bocsát ki az **engedélyezett mennyiségén** felüli **mennyiségekre** vonatkozóan.

Módosítás

Amennyiben a vizsgálatot nem sikerül 10 munkanap alatt lezárni, vagy ha vizsgálat eredménye arra utal, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy az átlagos tömege *10%-kal* meghaladja a halgazdaság üzemeltetője által bejelentett értékeket, a lobogó szerinti szerződő fél vagy a halászhajóért felelős tagállam visszaengedési utasítást bocsát ki az **engedélyezetten** felüli **egyedszámra és/vagy tömegre** vonatkozóan.

Indokolás

A bekezdés végig konkrét egyedszámról és tömegről rendelkezik, és ezt nem szabad megváltoztatni. Az ICCAT ajánlása is ezeket a kifejezéseket használja. A „mennyiségek” kifejezés kevésbé precíz.

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 16 a pont (új)

302/2009/EK rendelet

33. cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(16a) A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Végrehajtás

1. A tagállamok végrehajtási intézkedéseket hoznak a lobogójuk alatt közlekedő azon hajók tekintetében, amelyek esetében saját nemzeti jogszabályaik alapján megállapítást nyert, hogy nem felelnek meg *e rendelet* 4., 7., 8., 9., 17., 18., 19., 20., 21. és 23. *cikke* rendelkezéseinek. Az említett intézkedések – a szabálysértés súlyosságától függően és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – magukban foglalják a következőket:

a) a kifogott mennyiség értékét és a kifogott faj védettségi státuszát tükröző pénzbírság;

b) a tiltott halászeszköz és fogás lefoglalása;

c) a hajó lefoglalása;

d) a halászati engedély felfüggesztése vagy visszavonása;

e) adott esetben a halászati kvóta csökkentése vagy visszavonása.

A pénzbírság a szabálysértés során kifogott mennyiség értékének legalább ötszöröse. Öt éven belül ismétlődő súlyos szabálysértés esetén a pénzbüntetés mértékét a szabálysértés során kifogott mennyiség értékének legalább nyolcszorosára kell növelni.

2. Minden olyan tagállam, amelynek joghatósága alá egy adott kékúszójútonhal-gazdaság tartozik, végrehajtási intézkedéseket hoz a gazdasággal szemben, amennyiben arról – saját nemzeti jogszabályainak megfelelően – megállapította, hogy nem felel meg *e rendelet* 24. cikkének és 31. *cikke* (2) bekezdésének, valamint az 1936/2001/EK rendelet 4a., 4b. és 4c. cikkének. Az említett intézkedések – a szabálysértés súlyosságától függően és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – magukban foglalják a következőket:

a) a hal értékét és a faj védettségi státuszát

tükröző pénzbírság;

b) a gazdaság törlése a hizláló halgazdaságok nyilvántartásából vagy nyilvántartásának felfüggesztése;

c) bizonyos mennyiségű kékúszójú tonhal ketrebe helyezésének vagy forgalomba hozatalának tilalma.”

Indokolás

A 33. cikk módosítása, melynek célja, hogy az (1) és a (2) bekezdés második mondatában a „foglalhatják” szót a „foglalják” szó váltsa fel, hogy a bírság alá tartozó fajok értékére és védettségi státuszára is történjen utalás, valamint hogy a pénzbírságnak legyen minimális szintje (a Parlament által a fatermékekre vonatkozó rendelet első olvasata során elfogadott pénzbüntetésekhez hasonlóan).

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

1 cikk – 18 a pont (új)

302/2009/EK rendelet

34 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(18a) A 34. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„3a. A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértésével járó tonhal-kereskedelem esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, valamint minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtása érdekében. A kiszabott büntetéseknek hatékonyak, arányosnak és elrettentő erejűnek kell lenniük, és közéjük kell tartoznia többek között a kereskedelmi tevékenységre vonatkozó engedély azonnali felfüggesztésének is.”

Indokolás

Biztosítani kell, hogy a kereskedők esetében is lehessen szankciókat alkalmazni.

ELJÁRÁS

Cím	A kékűszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló 302/2009/EK rendelet módosítása
Hivatkozások	COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD)
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	PECH 9.6.2011
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ENVI 9.6.2011
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Daciana Octavia Sárbu 15.6.2011
Vizsgálat a bizottságban	12.9.2011
Az elfogadás dátuma	4.10.2011
A zárószavazás eredménye	+: 54 –: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	János Áder, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Carl Schlyter, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Sabine Wils
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Matthias Groote, Arlene McCarthy, Judith A. Merkies, Thomas Ulmer, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Anna Záborská, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

ELJÁRÁS

Cím	A kékűszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló 302/2009/EK rendelet módosítása	
Hivatkozások	COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD)	
Az Európai Parlamentnek történő benyújtás dátuma	8.6.2011	
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	PECH 9.6.2011	
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ENVI 9.6.2011	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Raül Romeva i Rueda 15.6.2011	
Vizsgálat a bizottságban	13.7.2011	23.11.2011
Az elfogadás dátuma	20.12.2011	
A zárószavazás eredménye	+: 19 –: 0 0: 0	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Carl Haglund, Werner Kuhn, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Catherine Trautmann	
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jean-Paul Besset, Chris Davies, Raül Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo	
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Giovanni La Via	
Benyújtás dátuma	21.12.2011	